

من و دندانم

خدای مهربان، به من دندان داده است. دندان‌هایم سفیدند، مثل مروارید.

من با دندان‌هایم غذا را می‌جویم.
دندان‌هایم را دوست دارم و مواظب آن‌ها هستم.

چیزهای سفت را با دندانم نمی‌شکنم.

ماست و شیر می‌خورم تا دندان‌هایم محکم و سالم بمانند.

چیزهای خیلی سرد و خیلی گرم را با هم نمی‌خورم،
تا دندان‌هایم خراب نشوند.

بعد از غذا مسواک می‌زنم، تا ریزه‌های
غذا لای دندان‌هایم نماند و دهانم
تمیز و خوش‌بو باشد.

دندان من، من با تو مهربانم،
قدر تو را می‌دانم.

● نوشته‌ی مهری ماهوتی ● تصویرگر: منیره منصوری

